

Â Son yerel seçimlerde seçmenlerin yüzde 45'i, otoriter eğilimli bir başkanı bulunan muhafazakâr bir partiye oy verdiği halde bir yazıya "Türkiye halkı özgürleşiyor" başlığını atmak, birçok kişi tarafından yadırganabilir. Sözünü ettiğimiz özgürleşme, yalnız son seçimlerle ilgili değil, bir sürecin yükselen eğrisinin adıdır.

Özgürleşmekten anlaşılması gereken, bireylerin kendilerine dayatılan düşünsel vesayetin dışına çıkarak istedikleri gibi düşünme ve davranma hakkını kazanması ve bunu yürürlüğe koymasındır. Durum bu bakımdan değerlendirildiğinde, bütün dünya halkları gibi Türkiye halkının da özgürleşme yönünde uzun bir süreden beri muazzam bir mesafe kat ettiğini ve bunun önümüzdeki süreçte de ivmesinin artarak süreceğini görmemek için kör olmak gerekir.

Bireysel özgürleşme, devrim Avrupasının insanlığa kazandırdığı bir kavramdır. Burjuva kökenlidir. Fransız ihtilaliyle patlamış ve dalga dalga bütün dünyaya yayılmıştır. Özü: "Bana anlatılanları gözden geçirmeliyim. Bunlar yanlış olabilir. Benim konumum farklı düşünmemi gerektiriyor. Bunu tek başıma ve toplu olarak açıklayabilmeliyim" diye düşündürmektir. Asıl hedefi kilisenin ve benzer kurumların dogmalarıdır. Özgürlükler, yalnız dinsel dogmaları değil, onun yerine ikame edilen ve toplumu tektipleştirmeye çalışan ideolojileri, yönetimleri de hedef alır.

Özgürlük kavramının Türkiye'de ilk ve en büyük patlamalarından biri 1908 İkinci Meşrutiyet Devrimidir. İkinci Abdülhamit'in despot yönetimine karşı her sınıftan ve her milliyetten halkın benimsediği bu hareket, Türkiye'de Tanzimat'tan beri biriken aydınlanma hareketinin de önemli bir sıçramasıdır.

Â Â Â "Millî bir özgürlük" hareketi sayılması gereken Kurtuluş Savaşı yılları sayılmazsa, Türkiye halkı İkinci Meşrutiyet'in vaat ettiği bu özgürlükleri yaşatamamış ve geliştirememişti. Halk sınıflarının örgütsüz ve siyasi bakımdan zayıf olması, vesayet rejimlerinin birbiriyle yer değiştirmesini getirmişti. Ta ki 27 Mayıs 1960 Devrimine kadar. Okuyucu, bu tarihsel sıralamada bir tek parti rejimi olan Cumhuriyet dönemini atladığını fark etmiştir. Bu atlamanın nedeni, o dönemin özelliğinin "özgürleşme"den çok topyekûn yenileşme, Batılılaşma hareketi olmasıdır. Getirdiği değerlerin anlamı farklıdır.

1945'ten sonra Türkiye'nin yöneldiği "Çok partili sistem" de halk kitlelerinin özgürlük talebini karşılamamıştır. Çünkü çok partili sistemden kast edilen, halk için demokrasi ve özgürlük değil, esas olarak hâkim sınıfların iktidar için birbiriyle yarışmasından ibarettir. Halka da iki partili bu

Türkiye Halkı Özgürleşiyor

Zeki Sarıhan tarafından yazıldı.
Cuma, 11 Nisan 2014 13:24 -

sistemde partilerden birinin seçmeni olmak düşmüştür. 27 Mayıs ise, dünyadaki gelişmelere de uygun olarak özgürleşmenin önündeki engelleri kaldırmak için esaslı adımlar atmıştır. Halkçılık düşüncesinin filizlenmesi, kitlelerin kendi sınıfsal ve mesleki çıkarlarını savunmak için örgütlenmesi, meydanlara inmesi bu dönemin ürünüdür.

1971 ve 1980 Askeri darbeleriyle bu gelişme durdurulmak istendiye de, kitleler yasak barajlarını kendi mücadeleleriyle yıkmışlar, eski partilerin birçoğunu siyaset sahnesinden silmişlerdir. Denebilir ki, günümüzde her Türk, eskisine göre biraz daha kendine özgü düşünmektedir. Ailedeki seçmenlerin farklı partilere oy vermeleri artmıştır.

Türkler gibi, Kürtlerin de bu özgürleşme sürecinden bir pay koparmaları garip karşılanmamalıdır. Onların da artık kendileri için biçilen sınırlar içinde yaşamak istemedikleri anlaşılmaktadır. Bu üzülecek ve kaygı uyandıracak bir durum değil, aksine Türkiye halkının özgürleşmesi adına sevinilecek bir durumdur. Kürt hareketinin özelliğini kavrayamayanların Türklerin özgürleşmesi için programlar geliştiremeyecekleri de ortadadır.

1970'li yıllardan beri özgürlükler için en belirleyici halk hareketi, Haziran 2013 Taksim direnişidir. Bireysel tercihleri, yaşam biçimlerini, siyasi anlayışları saygıyla karşılayan Taksim ruhunun özelliği, zaten hükümetin hak ve özgürlüklere fazla karışma ve otoriterleşme eğilimi idi.

Bireysel özgürlüğün temeli, bir insanın sahip olduğu ekonomik imkânlardır. Toplumların refah düzeyi arttıkça özgürlük talepleri de artmaktadır. Siyasi özgürlükler, söz ve örgütlenme serbestliğini gerektirmektedir. Arap Baharı denen hareketin nedeni de bu idi.

Şimdi ülkemizde klasik bazı siyasi odaklar “Kızı kendi gönlüne bırakırsak ya davulcuya ya zurnacıya kaçır” anlayışına uygun olarak halkın özgür olması halinde bundan iyi sonuçlar doğmayacağı kanısındalar. Oysa gerçek tam da bunun tersidir. Özgürlük halkın hem doğal hakkıdır hem de en doğrusunu bulmak bu hakkın kullanılmasıyla mümkündür.

Seçmenlerin yüzde 45'nin hükümet partisine oy vermesini, bu seçmenlerin kendi esaretlerini tercih ettiği biçiminde yorumlamak doğru değildir. Bir seçim sonucunu etkileyen bir çok olgu olmakla birlikte, bu yüzde 45'in AKP'yi tercihinin asıl nedeni, artık herkesin fark ettiği gibi ekonomik istikrar ve refah düzeyinin artmasıdır. Basit bir konu olmakla birlikte başörtü özgürlüğünü ele alalım: Başını şu veya bu biçimde kapatmak, ister inanç, ister gelenekten

Türkiye Halkı Özgürleşiyor

Zeki Sarıhan tarafından yazıldı.

Cuma, 11 Nisan 2014 13:24 -

kaynaklanıyor olsun, özgürlüğün konusu sayılmalıdır.

AKP, vesayet altındaki bazı kesimlerin özgürlük talebiyle siyasete atıldı. Kendisini vesayet altında hisseden toplumsal kesimlerin desteğini aldı. Fakat o, bu kavramı içselleştiremediği için artık halkın özgürlüğü önünde engeldir. Türkiye halkının özgürlük talebi, bundan sonra otoriter yönetim eğilimlerinin karşısına dikilecektir. Seçim sonuçlarını değerlendirirken konuyu daha geniş bir çerçeveye oturtmak ve bunu da hesaba katmak gerekir.